

HEITTO

SINGAHTAVA
KYUKKÄ

OSUMA

KYUKKÄ

No 1
1991

KYUKKÄ

KYUKKÄ

KYUKKÄ

SISÄLLÄ

KENTTÄ

PAPPI

ULKONA

TURUN YLIOPISTON
**SAVO-KARJALAINEN
OSAKUNTA r.y.**

Rehtorinpellonkatu 4-6
20500 Turku
Puhelin 328 391

TÄMÄ(kin) PAINOTUOTE ON EDELLEEN NIMELTÄNSÄ KÄK.
KÄK ON SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN PÄÄ-ÄÄNENKANNAT-
TAJA JA ÄÄNITORVI.

KÄEN TOIMITUS: sijaitsee SKO:n toimistossa, os. Yo-talo B,
puh. 921-328 391.

PAINATUS: 100 kpl, Turun yliopiston offset

JAKELU: kaikille jäsenille.

TARKOITUS: Tämän lehden perimmäisin tarkoitus on laajentaa
kansan syvien rivien yleistietoutta, erityisesti
yleistä urheilutietoutta. KYKKÄ - tuo lajeista
jaloin - tuo jälleen yhteen akateemisen maailman
huiput, siispä tämä lehti on osaksi pyhitetty
urheilulle.

ILMESTYMISTIHEYS: edelleen silloin tällöin.

TÄTÄ LEHTEÄ KOKOSI SEKALAINEN OSAKUNTA.

TÄMÄ LEHTI SISÄLTÄÄ:

Juttua kyykänpeluusta, kesäpäivistä Rantasalmella, matkailusta
eteläisessä naapurimaassamme, uudesta inspektorista, uudesta
osakuntalaisesta jne.

UUSI VUOSI, UUDET TUULET...

Hossh, hyvät osakuntalaiset!

Uusi vuosi on taas alkanut, vaikkakin "hieman" synkeissä merkeissä. Maailma muuttuu yhä pimeämmäksi, mutta onneksi osakuntalaisilla on ainakin yksi valopilku ja toivo huomista - nimittäin tämä KÄK!

Tämä lehtinen on toimituksen kiireiden vuoksi tavallista keveämpi ja ohuempi, tämä numero on myös Turussa järjestettävien KYKKÄN AKATEEMISTEN MM-KISOJEN teemanumero.

Osasyynä lehden ohuuteen on myös nurkan takaa kavalasti kynsiään ojentelevalla LAMALLA, joka yrittää saada otettaan Suomen kansantalouden lisäksi myös KÄKistä! Toivokaamme, ettei se onnistu pyrkimyksissään.

Mutta ei hätäjä mitään vaan SURU POIS PUSEROSTA, sillä tulossa ovat siis Kykkä-kisat, 66. Vuosijuhlat ja Vappukin taas pian! Ja saimmehan me lopultakin uuden inspektorinkin!

Oi Saddam, Oi George! Minun puolestani voitte vaikka repiä silmät toistenne päästä, kunhan jätätte meidät ihmiset rauhaan, jotta voisimme vielä ensi vuosituhannellakin syventyä KÄK-lehden pariin!

toivoo Rile

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan virkailijaluettelo

Inspehtori	Apul.prof. Martti Pulkkinen Isopellonkuja 3 B, 20880 TKU, puh. 356 868
I kuraattori	Kirsi Koikkalainen Yo-kylä 29 A 3, 20510 TKU, puh. 376 653
II kuraattori	Anu Suokas Yo-kylä 8 B 18, 20510 TKU, puh. 371 686
Pääsihteeri	Pirkko Malinen Yo-talo B 205, 20500 TKU, puh. 518 773
Taloudenhoitaja	Jaana Tikkinen Uudenmaantie 70 A 20, 20720 TKU, puh. 361 224
Emäntä	Anu Forss Yo-kylä 26 A 11, 20510 TKU
Isäntä	Otso Suominen Yo-kylä 3 B 29, 20510 TKU, puh. 375 404
Tiedotussihteeri	Päivi Regina Yo-talo A 522, 20500 TKU, puh. 316 246
Ulkoasiainsiht.	Matti Jantunen Vatselankatu 15 D 10, 20500 TKU, puh. 325 706
Sisäasiainsiht.	Irja Alitupa Tallgrenink 6 C 12, 20380 TKU
Kulttuurisihteeri	Ulla Kanttura Yo-kylä 62 A 6, 20510 TKU, puh. 377 441
KÄKin päätoim.	Riitta Koivisto Yo-kylä 11 D 36, 20510 TKU, puh. 376 094
Apuemännät	Kirsi Koikkalainen, Anu Suokas, Helena Halttunen, Kaija Pekkala, Sari Tauriainen
Nuori isäntä	Risto Hammar
Apuisännät	Jyrki Alamaunu
Lipunkantaja	Aarni Ahtola
Airuet	Petteri Kiesiläinen, Irja Alitupa
Tanssienjärjestäjä	Mikko Laurikainen
Oluenmyyjät	Anu Suokas, Helena Halttunen
Järjestysmiehet	Kirsi Koikkalainen, Risto Hammar
Narikanhoitaja	Pirkko Malinen

Savo-Karjalainen Osakunta sai sittenkin uuden inspektorin vaikka "Kadonneen inspektorin metsästys" tuntuikin aika ajoin jopa toivottomalta. Vuosia meitä ilahduttanut ja läsnäolollaan osakuntamme juhlia ja kokouksia kunnioittanut valtiotieteen professori Jaako Nousiainen luovuttaa arvokkaan tehtävänsä uudelle inspektorillemme, naistentautiopin apulaisprofessorille Martti Pulkkiselle.

Uusi inspektori kertoo ottavansa haasteellisen tehtävänsä vastaan tutkivalla mielellä. Tutkivalla mielellä siinä mielessä, että hänen omasta osakunta-ajastaan on kulunut jo jonkin verran aikaa. - "Koska olen itse puhdas karjalainen, on mielenkiintoista nähdä, missä määrin opiskeleva nuoriso on kiinnostunut omista juuristaan kuten myös toisten tiedekuntien opiskelijoista ja näiden opiskelusta", toteaa Martti Pulkkinen.

Martti Pulkkinen katsoo olevansa viipurilainen vaikka onkin syntynyt Valkjärvellä. Sodan aikana hän opiskeli Viipurin klassillisessa yhteislyseossa, minkä jälkeen hän jatkoi opintojaan Helsingin yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa. Vuonna 1968 hänet nimitettiin Naistenklinikin apulaisprofessoriksi.

Yliopistoaikoinaan 1950-luvulla Pulkkinen osallistui karjalais-osakunnan toimintaan. Koska hän opiskeli lääkäriksi, ammattiin liittyvät opiskelijajyhdistykset olivat kuitenkin enemmän esillä. - "Läketieteen opiskelijoilla oli kurssijuhla kaksi kertaa vuodessa, ja kontakteja omiin opiskelutovereihin tuli pidettyä yllä enemmän kuin osakuntalaisiin", kertoo Pulkkinen.

Martti Pulkkinen kertoo ottaneensa iloisena vastaan kutsun, jossa häntä pyydettiin Savo-Karjalaisen Osakunnan uudeksi inspektoriksi. Hän on iloinen siitä, että pääsee tällä tavoin tutustumaan opiskelijoihin. Hän toivoo myös voivansa olla hyödyksi osakunnan päämäärille.

Pulkkinen kertoo aiemman inspektorin, Jaako Nousiaisen, luvanneen neuvoa häntä inspektorin viran tiimoilta. Kahdenkeskisistä neuvotteluista on jo sovittu. Uusi inspektori on jo saanut sen verran evästyttä, että osakunnan tilit ovat olemassa ja osakunnan asiat kunnossa juridisesti. Muut asiat jäävät myöhemmän neuvottelun varaan.

Uudella inspektorilla on tietysti myös odotuksia uuden virkansa suhteen. - "Varmistin ensin kuinka inspektorin tulee toimia ja mitä virka sisältää. Odotettavissa on kaksi kokousta ja kaksi juhlaa. Mutta enemmänkin odotan tietysti, ja erityisesti uusilta henkilökohtaisilta kontakteilta opiskelijoihin. Odotetaan, mitä ajassa liikkuu", hän kertoo odotuksistaan. Inspektori tunnustaa tällä hetkellä odottavansa erityisesti juhlia sekä Kyykän Akateemisia MM-kisoja. Hän kertoo itsekin harrastavansa kyykkää. Tulevissa kisoissa hän ei aio osallistua joukkuekisaan, mutta aikoo ainakin tulla kannustamaan kovasti Savo-Karjalaista Osakuntaa.

Uusi inspektori näkee osakuntatoiminnan tärkeänä opiskelijoiden henkisen kehityksen kannalta. - "Minun mielestäni ihminen tunniessaan juurensa ymmärtää myöskin omaa elämäänsä paremmin. Tällä tavoin osakuntatoimintaan osallistuvat tuntevat ehkä paremmin oman itsensä. Toisaalta he välttyvät fakkiutumasta omaan tiedekuntaansa ja omaan torniinsa ja kykenevät näin laajentamaan maailmankuvaansa", uskoo Martti Pulkkinen.

Inspektoria haastatteli Rile

RAVINTOLA
PIKKUMYLLÄRI

Tervetuloa
viihtymään!

VÄHÄ-HÄMEENKATU 1
20500 TURKU p. 319 615
B-OIKEUDET

OSAKUNTA ENNEN JA NYT?

OSAKUNNAT ENNEN JA NYT oli yhtenä teemana syyskuun lopussa (27.-30.9.1990) Helsingissä järjestetyssä Pohjoismaisessa Osakuntaseminaari/Kuraattorikonventissa. Vaikka en olekaan mikään kuraattori, meninpä asiasta kiinnostuneena ja aktiivisena osakuntalaisena silti mukaan. Osanottajia oli Ruotsista, Tanskasta ja tietysti Suomesta - sekä ensimmäistä kertaa myös Tarton opiskelijajärjestöistä.

Seminaaripäivien aikana oli mahdollisuus vaihtaa kuulumisia ja ajatuksia muiden osakuntien edustajien kanssa, ja tutustua osakuntien ja Viron vastaavien opiskelijajärjestöjen asemaan ja merkitykseen eri tahoilla. Näytti siltä, että niin ruotsalainen, suomalainen kuin virolainen osakuntaperinne eroavat jossain määrin toisistaan, vaikka kaikkia toisaalta yhdistää jonkinlainen opiskelijoiden yhteenkuuluvaisuuden tunne. Osakunnat tarjoavat forumin aktiiviseen toimintaan ja keskinäiseen yhdessäoloon.

Huomattava ero suomalaisten ja ruotsalaisten osakuntien välillä on, että yllättäen useissa ruotsalaisissa yliopistoissa (esim. Lund ja Uppsala) on pakollista kuulua johonkin osakuntaan. Jäseniä voi yhdessä osakunnassa tällöin olla tuhatmäärin. Siitä huolimatta - tai kenties juuri siksi - osakunnat toimivat lähinnä tapaamispaikkoina, joissa tarjotaan eri vapaa-ajan viettomuotoja.

Tartossa taas korporaatioilla ja muilla "veljesjärjestöillä" on vielä tällä hetkellä merkitystä yhteiskunnallisen vapauden symbolina opiskelijoille. Kansallisen heräämisen myötä myös opiskelijajärjestöt ovat Tartossa kokeneet uuden nousun. Ne yrittävät aktivoida ihmisiä sen halvauttavan vaikutuksen jälkeen, joka neuvostovallalla on ollut koulutusjärjestelmään. Esimerkiksi ystävyyskorporaatiomme Korp! Ugala, jonka edustajia myös oli mukana osakuntaseminaarissa, perustettiin jälleen vuonna 1988 melkein neljäkymmenen vuoden tauon jälkeen, kun opiskelijajärjestöt olivat Virossa olleet kiellettyjä.

Elvyttäessään korporatiivista ylioppilasliikettä tartolaiset ovat pitäytyneet tarkasti vuosikymmenten takaisiin perinteisiin. Uusien toimintamuotojen löytäminen ei ole käynyt hetkessä, mutta yritystä on.

Siinä missä ruotsalaiset keskittyvät hauskanpitoon (mistä ei jäänyt epäilystä myöskään seminaarin illanvietoissa!) ja tartolaiset noudattavat pitkälti vanhoja traditioita, suomalaiset osakunnat tuntuvat sijoittuvan näiden kahden välimaastoon. Myös monilla suomalaisilla osakunnilla on pitkä historia takanaan, ja vanhoja perinteitä ja maakuntahenkeä halutaan pitää yllä. Tämä tapahtuu silti aktiivisen harrastustoiminnan ja iloisen hauskanpidon lomassa. (-Tästä oivana esimerkkinä mainittakoon vaikkapa kyykkä! Vanha karjalainen peli, jossa nykyaikaistettuna doping on sallittua.)

Seminaarin aikana pohdittiin, miten tärkeää yhdistysaktiivisuus on opiskeluaikana. Mitkä ovatkaan parempia paikkoja opiskelijoiden väliselle kanssakäymiselle kuin osakunnat tai vastaavat järjestöt? Toisin kuin ainejärjestöissä, osakunnilla on jopa avartava ja "yleissivistävä" vaikutus, sillä onhan niissä eri alojen edustajia. Kommunikaatio on siis poikkitieteellistä! Lisäksi osakunnat ovat yksinkertaisesti tärkeitä vapaa-ajan viettopaikkoja ja "yhdesäolo-organisaatioita".

Seminaarissa keskusteltiin myös miten paljon yhteiskunnan kehitys on vaikuttanut osakuntiin. Yleisenä ongelmana tuntui olevan, että monilla opiskelijoilla ei enää ole aikaa "tuhlattavaksi" osakuntiin tai yleensä opiskelijaelämään. Opiskelijat siirtyvät työelämään usein hyvin varhaisessa vaiheessa, jo opiskelun ohessa, eikä ylimääräistä aikaa jää. Materiaaliset näkökohdat ovat tärkeitä. Monilla aloilla halutaan valmistuakin nopeasti, että päästään sitten tienamaan ja menestymään työelämässä.

Onhan tämä ilmiö näkynyt erityisen kipeästi myös omassa rakkaassa osakunnassamme. SKO:n yksi suurimpia vaikeuksia tällä hetkellä on saada uusia jäseniä mukaan toimintaan. (Missä te olette kaikki...)

Omasta mielestäni osakuntien merkitys nykypäivän opiskelijoille on silti ainutlaatuinen. Osakunnat pitävät yllä perinteitä muuttuvassa yhteiskunnassa. Osakunnat ovat myös tapaamispaikka, jollaista ei löydä muualta opiskelijamaailmasta. Kuten joku seminaarin osanottaja osuvasti totesi: "ei tarvitse ajatella olevansa aikuinen".

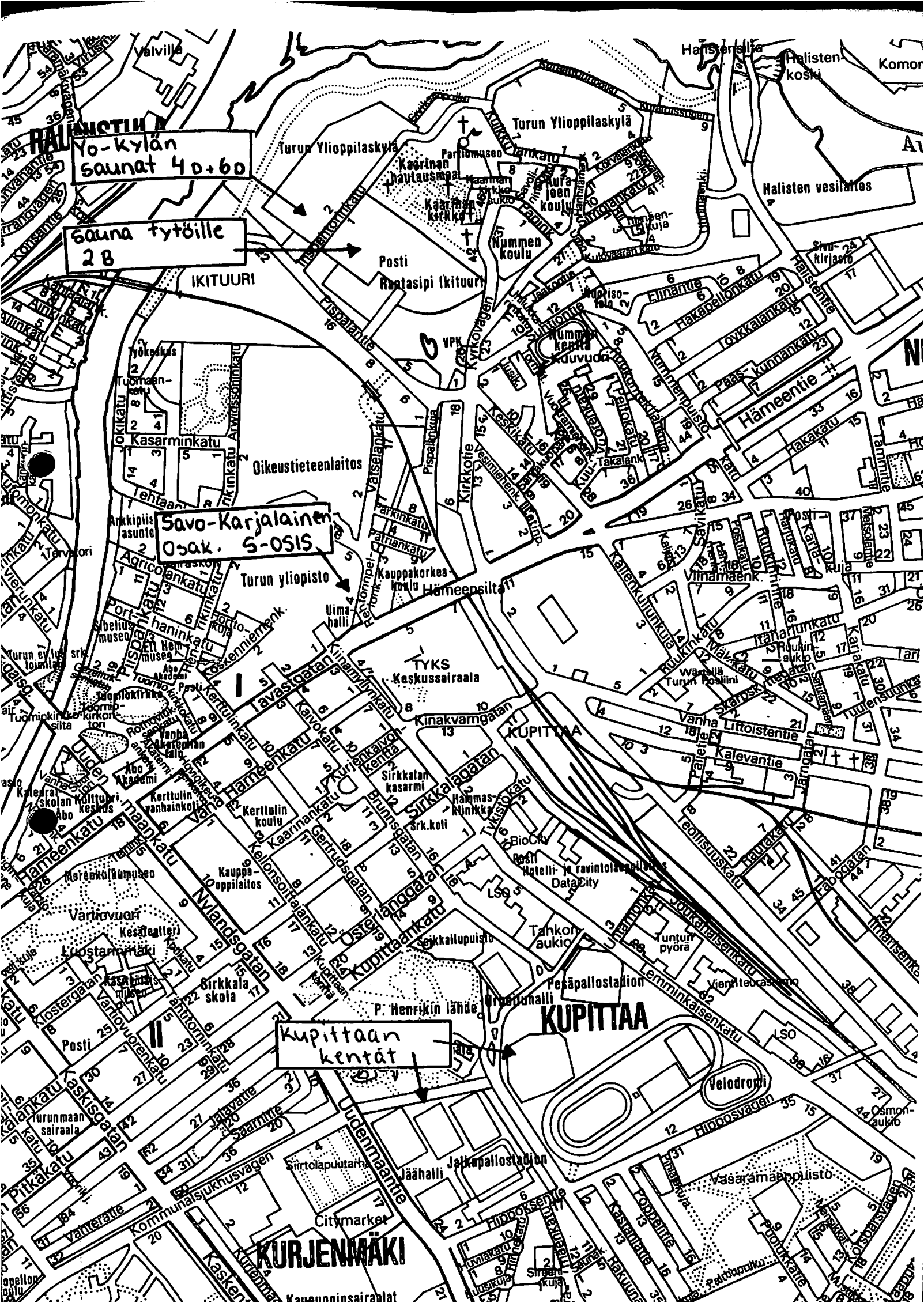
Helena Halttunen

TERVETULO!

avoinna joka
päivä 11 - 01

Hämeenkatu 7
Puh. 315 054

No-kylän saunat 40+60

Sauna tytöille 28

Savo-Karjalainen Osak. 5-OSIS

Kupittaaan kentät

KURJENMÄKI

Valvilla
RAUNIO
No-kylän saunat 40+60

Sauna tytöille 28
IKITUURI

Savo-Karjalainen Osak. 5-OSIS
Turun yliopisto

Kupittaaan kentät
KUPITTAAN

KURJENMÄKI
Keskus

Turun Ylioppilaskylä

Posti
Rantasipi Ikituuri

TYKS
Keskussairaala

KUPITTAAN

Velodromi

Halisten vesilaitos

Oikeustieteenlaitos

Kauppakorkeakoulu
Hämeensilta

Hotelli- ja ravintolayhtiöt
DataCity

Pekäpallostation

Jäähalli

Vasaramaanpuisto

Citymarket

Jalkapallostation

Osmon-
aukio

KESÄPÄIVÄT RANTASALMELLA

Osakuntamme vietti tänä vuonna kesäpäiviään Rantasalmen kunnan vieraana Savossa. Rantasalmelaisten vieraanvaraisuudesta nauttimaan oli saapunut oletettua pienempi joukko osakuntalaisia. Jos kesäpäivien osanotto vielä tästä supistuu voidaan ne jatkossa korvata viettämällä viikonloppu jonkun kesämökillä Itä-Suomessa. Kuntien vieraaksi ei ilkeä mennä, kun mukana on vain kourallinen ihmisiä.

Varautuessaan suuren opiskelijajoukon majoittamiseen ja saunottamiseen kunta oli varannut meidän käyttömme Kolkonniemen leirikeskuksen, jossa saimme mellastaa vapaasti paikallisia häiritsemättä. Paikka oli hieno vuoteineen, pelimahdollisuuksineen ja saunoineen, mutta se sijaitsi noin 20 kilometrin päässä keskustasta (=ravintoloista). Maantiekarttaan tämä Kolkonjärven rannassa sijaitseva paikka oli merkitty lastenkotina, liekö tällä ollut osuutta meidän majoittamiseemme sinne.

Perjantai-ilta 20.7. kului saunaa lämmitteessä ja Turusta tulevaa pääjoukkoa odotellessa. Jopa Timo Jetsu pystyi järjestämään itsensä paikallisesta ravintolasta Kolkonjärvelle. Matkalla sattuneista kommelluksista en tiedä, koska en ollut mukana. Rantasalmen kulttuurisihteeri Taina Ainasojan kanssa oli onneksi sovittu, ettei meillä ollut ohjelmaa lauantaina ennen puoltapäivää, joten kaikki ehtivät nukkuaakin ennen lauantain toimintoja (saamaiseen ei kaikille kuitenkaan aikaa jäänyt).

Kuntaan tutustuminen alkoi vierailulla Korholan lomapesään, jota meille esitteli Rantasalmen valtuuston puheenjohtaja, joka oli paikan isäntä. Tässä maatilamatkailuyrityksessä saimme nähdä vanhoja maataloustyökaluja sekä lähes kaikki mahdolliset kotieläimet. Eläimellisen osuuden jälkeen tutustuimme rauhallisempaan ja hajuttomampaan luonnonosaan geologisessa näyttelyssä, jossa Fredi pääsi osoittamaan asiantuntemuksensa. Seuraava kohteemme oli Jumikkalan kartano, jossa tutustuimme paikallisen taideyhdistyksen näyttelyyn ja kuulimme kartanon historiaa. Kunnansihteeri Raimo Lehtinen esitteli meille kartanon salissa Rantasalmen kuntaa mm. kehuen norppia hyväksi matkailuvaltiksi. Hän myös lahjoitti osakunnalle Rantasalmen vaakunan. Tämän jälkeen nautimme kunnan tarjoaman erinomaisen lounaan. Hetken ruokaa sulateltuamme lähdimme taidegalleria Kopsanhoiviin.

Saatuamme taiteennälkämme tyydytettyä pääsimme retkeilemään geologiselle luontopolulle. Tämä kultapitäjänä tunnetun Rantasalmen uusin nähtävyyks yllätti meidät pituudellaan ja viimeisissä ylämäissä kysyttiinkin jo melkoista osakuntaa. Havaittuamme, ettei kukaan ollut upponut suohon polun varrella, jatkoimme matkaamme Tiemasaaren kesäjuhlaan. Seurasimme kyläjuhlan ohjelmaa enemmän tai vähemmän ihmeisämme. Onneksi kukaan ei voittanut arpajaisista traktorin voiteluöljykanisteria. Juhlassa pelattiin kyykkäottelu meidän ja kylätoimikunnan välillä. Vaikka tiemasaarelaiset eivät olleetkaan koskaan aikaisemmin kyykkää pelanneet, onnistuimme erinomaisen tuomaritoiminnan ansiosta häviämään yhdellä pisteellä (tuomarina toimi tämän jutun kirjoittaja). Ohjelman päätyttyä jätimme kyläläiset tanssimaan ja suuntasimme kohti Kolkonniestä.

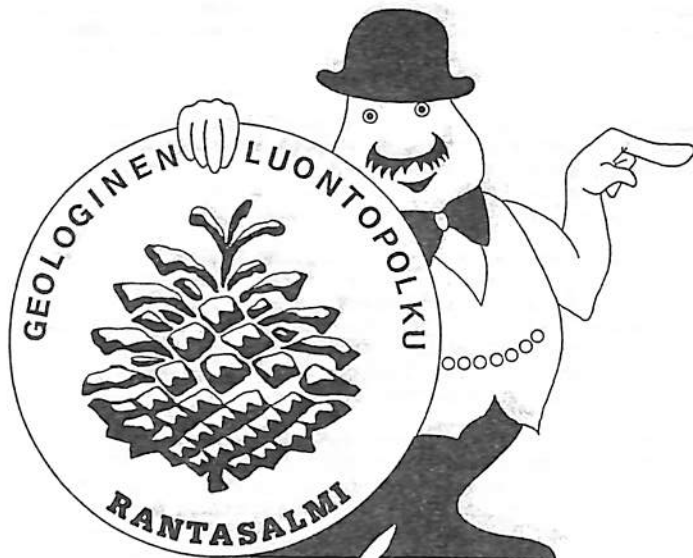
Perinteistä ja alkuperäisestä suunnitelmastamme poiketen emme viettäneet ravintolailtaa, vaan juhlimme keskenämme leirikeskuksessa saunoen, uiden, jalkapalloillen ja ties miten. Tänä lauantain ja sunnuntain välisenä yönä kello 4.53 oli historiallinen auringonpimennyksen hetki. Osa meistä jäi leirikeskuksen pelaamaan korttia, mutta enemmistö matkusti paikalliseen pimennystapahtumaan korkean mäen rinteeseen. Jostain kumman

syystä joukostamme löytyi selvä kuski! Hakkuuaukealla seisokelusta sai maksaa kympin, jota vastaan sai auringonpimennysdiplomin. Täällä esiintymisemme olutpullojen kera onnistui herättämään paheennusta paikallisissa rouvissa. Sanomattakin on selvää, että aurinko oli paksussa pilvessä pimennyshetkellä.

Sunnuntaina ohjelma alkoi kello 14 tutustumalla Rantasalmi Center -nimiseen terveyskylpylään. Paikassa oltiin erityisesti kiinnostuneita ihmisten suolen toiminnasta ja ruokavaliosta. Suurta ihailua meissä herätti kylpylää esitelleen neiti Vehviläisen kyky selostaa suoliuhuhtelulaitteen ja Kuhne-ammeen toimintaa vakavalla naamalla. Kylpylän naapurissa sijaitisi lasten loma- ja harrastekylä Kommervenki, jonne vanhemmat voivat jättää 7-15 vuotiaat lapsensa, etteivät nämä ole tiellä aikuisten lomaillessa. Rantasalmen kunta tarjosi meille ilta-päiväkahvin Kommervenkiä. Viimeisenä tutustumiskohteenamme oli Rantasalmen uusi kirkko, joka on rakennettu pari kertaa palaneen kirkon raunioihin.

Toivottavasti löydämme ensi kesänä Karjalasta kunnan, joka haluaa tarjota meille yhtä hienon kesäpäiväviikonlopun kuin Rantasalmi.

Otso

SAVO-KARJALAISET
REISSAAVAT...

...TÄLLÄ KERTAA
EESTISSÄ!

SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN VIERAILU TARTOSSA
KORPORAATIO UGALASSA SYYSKUUSSA 1990

Keskiviikko 19. syyskuuta

14.00 Saapuminen Tallinnan Satamaan
16.40 Linja-auto Tarttoon
19.40 Majoitus Tartossa
21.00 Iltaa Ugalan talossa

Tullimuodollisuudet on nyt jonotettu ohi ja veli venäläinen päästi meidät vierailulle miehittämälleen maalle. Sukulaiskan-
salaiset Hannes ja joku toinen ovat vastassa Tallinnan satamas-
sa.

Körötetään paikallislinjalla kaakkoa kohti. Näyttää maalaismai-
semalta tuolla ulkona. Nyt jo hämärtää kun saavumme perille ex-
kiellettyyn kaupunkiin Tarttoon. Isännät ja vieraat löytävät
toisensa sopuisasti. Perheet on huolella valittu, sisä vessat ja
suihkut kaikilla (paitsi Ristolla ja Jaanalla).

Indrekin ullaakohuoneessa saamme illalliseksi kotoisenmakuisia
jauhelihapihvejä. Elintarvikepula ei ole ehtinyt Eestiin saakka.
Jutellaan: "Opiskelen toista vuotta kemiaa, pidittekö Kekkosesa-
ta, hyvää musaa, käytiin Murmanskissa taannoin, olen kotoisin
Tallinnasta, Saarenmaalla on rikas linnusto, negro spiritualit
ovat lähellä sydäntäni, SKO:lla on 20-400 jäsentä, kiitos puoli
kuppia riittää, mieluummin teetä."

Onkin jo lähdeittävä illanviettoon Ugalan nykyhuoneeseen. Sinne
onkin kerääntynyt kaikki korporatsioonilaiset. Lakit ovat sie-
vät. Myisköhän ne ? Suomalaiset puhuu keskenään suomea ja eesti-
läiset eestiä. "Silencium!" Nyt ne kajauttaa laulun ovat näemmä
laulaneet ennenkin. Andersin miekka viuhkoo ilmassa, mieskorpo-
raation syvät kurkkuaännet kajauttavat ylioppilas- ja taistelu-
lauluja. "Cantus exes!" Olis meidän vuoro. Valitsemme nopeasti
Karjalaisten laulun, menee pahasti puihin, voi kurat.

Litkitään paikallista olutta, joka ei nouse päähän. Joskus yön
tunteina saadaan taksi majapaikkaan. Hannes jakaa meille huoneet
ja aamutossut tätinsä asunnossa. Ryyistetään vielä teetä ja kuun-
nellaan Jeff Healeyta. "I like the blues." Niin mekin. Good yö-
tä!

Torstai 20. syyskuuta

11.00 Aamiainen yliopiston vanhassa kahvilassa. Aamiaisen jälkeen tutustuminen Tarton kaupunkiin.

16.00 Tapaaminen Ugalan huoneessa (Tähe 18-8). Lähtö linja-autolla ja matka huvilaan Tarton lähellä Vellavareen.

18.00 Sauna.

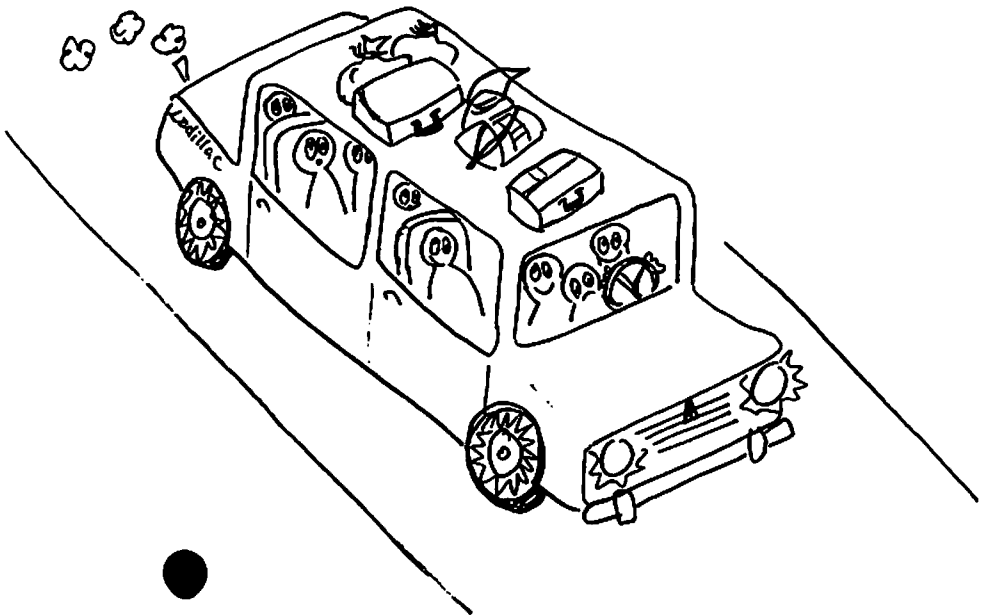
Lyhyesti nukutun yön jälkeen lähdimme (Jyrki Kirsi Seija) aamiaiselle yliopistolle. Pistäydyimme hakemassa Riston ja Jaanan (ne joilla ei ollut lämmintä vettä eikä suihkua), siellä joimme kupit kahvia ennen kuin menimme aamiaiselle yliopistolle.

Eestiläiset ovat ilmeisesti kovia kahvinjuojia. Aamiaisen, joka oli kuin meikäläisten lounas, hyvä ja ravitseva, syötiin profien puolella.

Tutustuminen kaupunkiin oli perinteinen tässä on yliopisto jne tyyliin. Pakolliset museotkin kierrettiin (sisäpuolelta). Melodija, filmit, ym. tarvittavat hyödykkeet ostettiin ennen kuin menimme Ugalan tiloihin, jonne kassimme olivat ilmestyneet aivan itsekseen. Aivan yhtä nopeasti ilmestyivät avatut olutpullot pöydälle.

Matka Vellavareen oli mukava bussimatka paikallisvuorolla seisten 45 min , jalat alkoivat olla melkoista mössöä. Onneksi busilta ei tarvinnut kävellä majapaikkaan , vaan pääsimme sinne nopeasti Ladillak Nivalla.

Heti päästyämme perille alkoi paikan ja saunan lämmittäminen. Talo lämpesi nopeammin kuin sauna, jonka lämpenemiseen meni kuusi tuntia. Samoihin aikoihin alkoi paljastua kauhistuttava totuus, että tartolainen olut päihdytä suomalaisella juomatahdilla. Tästä pettyneinä aloimme harkitsemaan nukkumaanmenoa.

Perjantai 21. syyskuuta

Heräsimme Vellavaressa klo 9.00 kuten lukujärjestyksessä luki ja menimme aamutoimille ulos, emme todella halunneet mennä WC:hen vaan reilusti ulos koleaan säähän. Ketään ei näkynyt, menimme urheasti eteisen poikki takaisin yläkertaan makollemaan ja odottamaan että isäntämme tekisivät syötävää.

Mahat täynnä "jotakin" n. klo 13.00 paikallista aikaa (ei paperissa olevaa aikaa) saimme virallisia keskusteluja, ne viralliset keskustelut ovat suomennettuna korporaation historian oppitunti, siitä äimistyneinä emme osanneet sanoa SKO:n historiasta mitään vaan luovutimme karuselli nimisen kirjan, että saavat itse lukea mitä me olemme, ilman meidän agiteerausta. Neuvottelun päätös oli nopea ja yksimielinen: TULKAA TE MEILLE ME TULEMME TEILLE.

Osa meistä sai lottovoiton ja näki katto haikaran pesän ilmi oikeana ja vielä puun latvassa. Tämän jälkeen sama osa meistä pääsi katsomaan paikallista kaupunkia "ELVA", josta sai jäätistä ja suklaata ja peppi-colaa kipeille matkakumppaneillemme. Se oli sanomattakin selvää, että pitivät siitä. Unelmamatkan teimme Ladillakilla.

"Sen jälkeen :urheilu" luki paprussa. Edellisen illan uutisissa oli luultavasti ollut säätiedoituksessa: "lupaamme sadetta kun pitäisi urheilla."

Lopulta tuli kulttuurin aika. Saimme nähdä loistavan esityksen "SAMPON KIROUS", joka paljastui oman Kalevalamme osaksi SAMMON RYÖSTÖ, mutta eipä hätää, saimme aitiopaikat ja tarjoilu pelasi hyvin. Ohjaus ja taiteellinen sovitus olivat todella tehty ajatuksella ja omintakeisesti. Täydet 10 pojoo. Sauna, eipä oltu.

Lauantaina 22. syyskuuta

9.00 Herätys, aamiainen.

11.00 Linja-auto Tartoon. Itsenäinen kävely kaupungissa.

15.00 Lounas yliopiston vanhassa kahvilassa.

19.00 Iltaa Ugalan talossa . Coctail + snacks

Kalmainen aamu valkeni Vellaveren huvilan yllä. Isäntäväki ja vieraat kömpivät sängyistään, kuten tavallista aikataulusta myöhässä. Aamiastarpeita ei juuri ollut, olutta oli riittävästi.

Heitimme hellät jäähyväiset huvilan vessalle, pakkasimme tavaroi- ta ja isäntämme siivosivat. Hurjan Lada Niva kyydin jälkeen, (joka tarjottiin naisväelle) seisoiimme jälleen tienposkessa odotellen keltua.

Tartossa väki hajaantui taas omille tahoilleen. Ennen majapaik- koihin menoa oli vielä tilaisuus tehdä viimeinen kaupunki- ja ostoskierros. Muutama meistä meni Ugalan nykyhuoneistoon jossa olut virtasi tuttuun malliin. Eestin nopein pullonkorokkaaja Peter ja muutama muu tarjosi meille makkaravoileipiä ja kahvia.

Vatsataudin runtelemalle todellinen juhla-ateria.

Matkasimme (Otso ja minä) bussilla Peterin luo, jossa siistiydimme illan coctail-pippaloita varten ja naukkailimme omenaviiniä. Myös Peterin vaimo lähti kanssamme iltajuhlaan, jonne saavuimme täsmällisesti klo 19.

Ugalan entinen ja toivottavasti myös tuleva talo oli vanha ja arvokkaan näköinen kivitalo jossain päin kaupunkia. Rakennus oli sillä hetkellä jonkin taidekoulun käytössä.

Juhlapaikalla pöydät notkuivat vodkasta ja voileivistä, ja kuinka ollakaan SKO:laiset saivat vihdoin sitä vauhtia töppösiin jota oli odotettu jo kauan. Hurjat rokkenrollit vuorottelivat Wienervalssien lomassa ja henkeviä keskusteluja käytiin kun kerittiin. Kuulimme useita tsuktsi (?) vitsejä.

Illan mittaan juomat loppuivat kesken, mutta ei hätää; Eestissä ovat viinakaupat öisinkin auki. Juhlat jatkuivat aamuun asti kunnes tuli lähdön hetki. Meidät saatettiin bussiin, Lauri matkusti kanssamme Tallinnaan ja olimme taas laivaterminalissa. Tallink imaisi meidät sisäänsä ja väsähtänyt porukka pääsi vihdoin Helsinkiin Turkuun ja KOTIIN.

Kirjoittivat: SEINA KIRSI RISTO ANU

Iloinen Proffa
menossa mukana

Iso keskari	15:--
Kanakori,	20:--
chilimajoneesi	
Virvoitusjuomat	10:--

AVOINNA klo 11-01
Proffa, Rehtipellonkatu 4

av 9 - 20
la 9 - 18

HÄMEENKATU 5

OSTA MIEDOMPI
VAIHTOEHTO

maan ykkösolut-
valikoimasta

NYT VOIT SAADA
LIIKENNEVAKUUTUKSESTA

70%
BONUKSEN!

Kysy lisää Sammosta!

Turku-Hämeenkatu p.664 440

Mississippi Bar

TÄLLÄ ILMOITUKSELLE SAAT
JUOMAOSTOKSEN KANSSA

DIPPILIHAPULLAT ILMAISEKSI

MISSISSIPPI BARISSA DATA CITYSSÄ

LAUANTAINA 16.2. KLO 11 - 24

Opiskelijaystävällinen hintataso - tule ja totea itse!

Lauantailounas Alabamassa mk 37,-

MISSISSIPPI BAR DATA CITY

SARJASSAMME: UUSI OSAKUNTALAINEN

Tämänkertainen haastateltavani, tuore osakuntalainen on nimeltänsä **Paula Härö**. Hän kertoo olevansa 22-vuotias, kotoisin Kuopiosta, ja lukevansa pääaineenaan ruotsia. Paula on toimittajan ihannehaastateltava, sillä häneltä löytyi haastattelutilanteessa tuikitarpeellinen esine eli kynä. Ihailtavaa aloitteellisuutta uudelta osakuntalaiselta!

Kuinka löysit tiesi osakuntaan (eli kuka toi mukaan vai tulitko ihan itse)?

- Satakuntalaiset; ilman niitä en olisi löytänyt tänne.

Minkälaisia ennakkoluuloja sinulla oli osakuntatoiminnasta?

- Kauheita ennakkoluuloja oli. Tulinkin katsomaan, oliko niissä perää.

Olisitko kenties kiinnostunut työskentelemään SKO:ssa?

- En! (toim. huom. Ei pidä nuolaista ennen kuin tipahtaa!).

Tai no... Pääkokin tai emännän homma voisi ehkä kiinnostaakin.

Millaisia ennako-odotuksia sinulla on osakunnan miehistä?

- ?? Mistä miehistä?

Sanoo hän ja syventyy tutkimaan SKO:n matrikkelia, erityisesti kohtaa "Viininmaistajaiset".

Entä mikä on kunnianhimoisin tavoitteesi osakunnan suhteen?

- Haluan inspektoriksi (koska kuulostaa hyvältä)!

Paulan aatokset merkitsi muistiin Rile

Kuten uutta osakuntalaista niin varmaankin myös muita osakuntalaisia kiinnostanee **VIININMAISTELU** - tällä kertaa kyseessä on **PUNAVIININ** lipittely. Tätä hienostunutta ja mainiota juomaa (ja juomakuntoaan) voi jokainen testata osakunnan järjestämällä **PUNKKUKURSSILLA**. Kurssilla siis maistellaan ja tunnistetaan eri alueiden viinejä ja yritetään löytää niistä esiin joitain tyyppillisiä piirteitä. Vetäjänä tulee toimimaan joku asiantuntevampi henkilö. Kulut tasataan osallistujien kesken ja kurssi kestää n. 6-10 kertaa. Siispä kaikki selvittelemään punaviinin lumoa ja salaisuuksia, mukaan pääsee pistämällä nimi listaan SKO:n toimistossa!

SAVO-KARJALAINEN OSAKUNTA

proudly presents:

Kyykän Akateemiset MM-kisat 1991

16. helmikuuta 1991

Kupittaa, Turku

INFO!
INFORMAATIOTA KILPAILJOILLE!

Joukkueita pyydetään ilmoittautumaan kisapäivän aamuna klo 9 - 9.30
Kupittaaan keilahallin kahviossa sijaitsevaan infopisteeseen.
Tuokaa osallistumismaksukuitti mukanaan!

Pelit alkavat välittömästi klo 9.30. Yksi peli kestää noin 30 min.
Pelijärjestys ilmoitetaan kentällä!
Pelistä myöhästyminen yli 10 min. katsotaan luopumiseksi.

Osallistumismaksu sisältää ruokailun, saunat ja iltabileet.
Ruokapiste on pelikentän välittömässä läheisyydessä, ja ruokaa
saa noin klo 11 alkaen. (Hernekeitto, leipä, maito)

Saunomaan pääsee klo 15-19. Saunat sijaitsevat Ylioppilaskylässä
(ks. kartta keskiaukeamalla). Naiset: 2B. Miehet: 4D ja 6D.
Saunat löytyvät talojen ylimmästä kerroksesta.

KYYKKÄBILEET juhlietaan klo 19 alkaen S-OSIKSELLA, Yo-talo B
(ks. jälleen kartta).

Bileissä myös palkintojenjako klo 21! Upeat pokaalit ja mitalit!

